

ककाटो रेणुककाटः तम् अपनुदत्तां निवर्तयन्तु । किमित्यतो विशेषणे । कीदृशं
कूपं वत्सेन गोपुत्रेण तरुणेन कुमारेण च आ अभिमुख्येन अर्वाणाम् अर्यते ग-
म्यते यत्रेत्यर्वा तम् ॥ गतावित्यतोऽन्येभ्योऽपि दृश्यन्तः इति [पा० ३. २. ७५.] व-
निप्रत्ययः । कीदृशेन मीवता मीञ् हिंसायां मयनं मीः क्विप् मीरस्यास्ति मी-
वान् तेन हिंसाशीलेन । हिंसाशीलाश्चञ्चला उच्चलन्तो वत्साः कुमाराश्च यत्र
पतन्ति तं कूपमपनुदेत्यर्थः उपलक्षणमेतत् यज्ञप्रजाविघ्नकराणि कूपादीनि मार्गा-
दपनयन्त्वित्याशयः । ता व्यन्तु च ॥ १३ ॥

देवीऽउपासानक्तेन्द्रं यज्ञे प्रयत्यहेताम् ।

दैवीर्विशः प्रायासिष्टाऽ सुप्रीते सुधिते वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज्ञ ॥ १४ ॥

ब्राह्मी उल्लिक् । उपाश्च नक्ता च उपासानक्ता समासे उपःशब्दस्य उपासादे-
शः अहोरात्राधिष्ठात्र्यौ देवी देव्यौ यज्ञे प्रयति प्रवर्तमाने सति इन्द्रमहेतामाहू-
तवत्यौ । प्रैति प्रयन् प्रपूर्वादिणः शतृ । ये च दैवीः देवसम्बन्धिनीर्विशः प्रजाः
प्रायासिष्टां प्रगतवत्यौ यातेर्लुङ् वसवो रुद्रा आदित्या विश्वे देवा मरुत इत्या-
दयो देवप्रजाः । ते च वीतां पिवताम् कीदृश्यौ सुप्रीते अतितुष्टे सुधिते सुतरां
हिते ॥ १४ ॥

देवी ज्ञोष्ट्री वसुधितौ देवमिन्द्रमवर्धताम् ।

अयाव्यन्याधा द्वेषाऽस्यान्या वक्षदसु वार्याणि यज्ञमानाय शिञ्जिते वसु-
वने वसुधेयस्य वीतां यज्ञ ॥ १५ ॥

एकाधिकातिज्ञगती । ज्ञोष्ट्री जुषते ते ज्ञोष्ट्र्यौ प्रीतियुक्ते देवी देव्यौ वसुधि-
तौ वसुनो धनस्य धितिर्धारणं याभ्यां ते द्यावापृथिव्यौ अहोरात्रे वा सस्यं च
समा चेति कात्यक्यः [निरु० १. ४१.] । ते इन्द्रं देवमवर्धतामवर्धयताम् तयोर्मध्ये
अन्या एका अघा अघानि पापानि द्वेषांसि दौर्भाग्यानि च अयावि यु पृथग्भावि
दूरीकरोति यौतेश्चिण् लकारव्यत्ययः । अन्या द्वितीया वार्याणि वरणीयानि भो-
गयोग्यानि वसु वसूनि धनानि आवक्षत् आवहति । कीदृश्यौ ते शिञ्जिते वि-
दितवेद्ये तद्वज्ञे । ते वीताम् ॥ १५ ॥